ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

Bisiklete İlk Biniş

Sayı: 23 1960

75 Krş.

HIZIR ÜÇ SİLÂHŞÖRE KARŞI

Yazan: H.F. VEREL Çizen: YILMAZ KARACA

CIGERDELENLE YARDIMCILARI, BİRAZ EVVEL SÖNMÜŞ OLAN ATEŞİN YANINA GELMİŞLERDİ

ATEŞİ SÖNDÜR MEKLE ELİMDEN KURTULA. CAKLARINI SANIYORLAR! BUDALA. LAR NEREDE BENİM TAKİPÇİ, **PARS**'IM? CABUK GETİRİN ONU PESLERİNDEN SALIVEREYİM DE AKILLARI BAŞLARINA GELSİN!

35

AMANSIZ KORSANLAR, KAFESİNİN İÇİNDE BİR DELİ GİBİ DÖNENİP DURAN "TAKİPÇİ PARS„I REİSLERİ. NİN YANINA GETİRDİLER. ONU BEŞ KİŞİ BİNBİR GÜÇLÜKLE ZAPTEDEBİLİYORDU.

VAHŞİ HAYVAN, YABANCILARIN KOKUSUNU DAHA SIMDIDEN ALMIŞTI CİĞERDELEN ONU BİRAZ OKŞADIKTAN SONRA SERBEST BIRAK TI

GÖREYİM SENİ **MAMBO**, GİT ONLARI BUL VE HAKLARIN DAN GEL!

ATEŞİN BULUNDUĞU YERDEN EPEY UZAKLAŞMIŞ OLAN HIZIR'LA ARKADAŞLARI, KARAKACAN'IN KÜ. LAKLARINI DİKLEŞTİRMESİ ÜZERİNE OLDUKLARI YERDE DURDULAR

BURNUMA TANIMADIĞIM BİR HAYVANIN KOKUSU GELİYOR ÇOCUKLAR! TÜRKİYE'DE OLMAYAN BİR HAYVANIN.. AYAK SESLERİNİ DE DUYAR GİBİ OLUYORUM

NE VAR? NE OLDU?

NE OLABİLİR Kİ?

DEVAMI VAR...

Kurban Bayramınız Kutlu olsun!

YAZAN : OĞUZ ÖZDEŞ

Kurban Bayramı, hem millî, hem de dinî bayramlarımızdan birisidir. Dinî bayramlarımızın en büyük hususiyeti, her yıl on gün erken gelmesidir. Bunun, niçin böyle olduğunu hiç düşündünüz mü? Çünkü dinî bayramlarımız Arabî aylara göre hesap edilmiştir. Arabî yıla, Ay Yılı da derler. Ay yılı ile güneş yılı arasında tam on bir günlük bir fark vardır.

Kurban Bayramının bir hususiyeti de, vaziyeti müsait olan kimselerin kurban keserek, muhtaç komşularına, tanıdıklarına dağıtmasıdır. Bu suretle, aç, fakir ve kimsesiz olanlar bayram günlerinde sevinirler.

Bu sevinçli bayramı günlerinizde, yeni yeni elbiseler içinde ve anne, babalarınızın aldığı hediyelerle tatil günleri geçirirken, fakir ve kimsesiz arkadaşlarınızı hiç düşündünüz mü? Her halde düşündünüz.

Fakir ve kimsesiz arkadaşlarınıza vereceğiniz en ufak bir para, bu acı günlerinde kimbilir ne büyük sevinç katacak ve sizlere karşı ne büyük minnet duyacaklardır.

Bayram... Oyun... Gezme... Çok güzel şeyler. Fakat bunlardan daha fazla sevinç duyabilmek için, gülmiyenleri, gülemiyenleri güldürmeli, ağayan küçük arkadaşarınızı sevindirmelisiniz.

Eğer içinizde, bu bayram günlerinde fakir arkadaşlarına yardım etmeği unutan ve ihmal edenler varsa, gelecek bayramda mutlaka bu vazifeyi yerine getirmelidir. Hattâ, ben sizin yerinizde olsam, şöyle yaparım: Bu işi gelecek yıla bırakmam; cep harçlığımdan şöyle birazını artırır, bu para ile okulda kitap, defter, kalem alamıyan yoksul bir arkadaşa lâzım olan küçük şeyleri hediye ederim.

Dünyada hiçbir şey, başkasına yardım etmek, başkasını sevindirmek kadar insana neşe vermez. Geçip giden bayramın yüreğindeki ferahlığını daha çok çoğaltmak için bunu yapınız, sözüme hak vereceksiniz.

ARSLAN MEHMETÇİK

Elinde süngün var, kalbinde îman,
Ne dayanır sana arslan Mehmetçik!...
"Allah, Allah!" deyip coştuğun zaman,
Ne dayanır sana arslan Mehmetçik!...

Kaç mağrur krala çöktürmüştün diz,
Birer yol oldu —bak— açtığın her iz,
Kanında şimşektir Attilâ, Cengiz,
Ne dayanır sana arslan Mehmetçik!...

Haykırır nâmını Pilevne, Muhaç,
Değilsin ne şöhrete, ne şana muhtaç,
Saymakla tükenmez uçurduğun taç,
Ne dayanır sana arslan Mehmetçik!...

Yaşatıp kalplerde mukaddes kini,
Getirdin îmana Allahsız Çin'i,
Göçüyor darbenle (Ayı) nın ini,
Ne dayanır sana arslan Mehmetçik!...

Irkına fedâsın, yurduna kurban,
Yazdığın destana kâinat hayran,
ÖCAL der "Okuruz dünyaya meydan,
Ne dayanır bize arslan Mehmetçik?..."

F. Cemâl Oğuz ÖCAL

NOT DEFTERİMDEN

YAZAN: HALİT KIVANÇ

BAYRAM HAFTASI

ÇOCUK HAFTASI'nın sevimli çocukları...

Bu sıralarda hemen her yazıya bir bayramınızı, bir mutlu gününüzü tebrikle başlıyorum. Bayramlar üstüste geldi. İşte bu hafta da Kurban Bayramı'nı kutluyoruz. Hepinize mesut günler, neşeli bir bayram diliyeyim ve not defterimi açayım.

Hoca'nın hesabı...

Defterimizin başında bu hafta bir Nasreddin Hoca fıkrası yer alıyor. Hoca da böyle bir Kurban Bayramı günü öbür köydeki akrabalarına bayramlaşmağa gitmiş. Yolun tam yarısında bir değirmene rastlamış. İhtiyar değirmenci Nasreddin Hoca'yı tanıyor, hemen yolunu kesmiş:

— Hocam, mübarek bayram günü bir kahvemi içmeden bırakmam, demiş.

Hoca da zaten yorgun, derhal sandalyeye çökmüş. Kahveyi içtikten sonra müsaade isterken ihtiyar değirmenci:

— Hoca demiş, senden bir ricam var. Bak böyle yaya giderek yorulursun. Şu benim eşekleri de öbür köye götürecektim. Fakat vaktim yok, değirmeni bırakamıyorum. Sana zahmet şu eşekleri öbür köye götürüverir misin? Hem de birinin üstüne biner, yorulmazsın.

Hoca bu teklifi memnuniyetle kabul edip eşekleri alarak yola çıkmış. Çıkarken de değirmenciye sormuş:

— Kaç eşek teslim ediyorsan beraber sayalım da, sonra bir yanlışlık olmasın.

Ve beraberce saymışlar: On eşek...

Hoca eşeklerden birinin üstüne binerek yola revan olmuş. Bir hayli gittikten sonra hatırına eşekleri tekrar saymak gelmiş... Kendi kendine «Olur a, demiş, ya biri sağa sola kaçtıysa?»

Nasreddin Hoca saymış, saymış... Ne görsün: Dokuz eşek var meydanda... Hemen telâşa düşmüş ve bindiği eşekten inerek bir daha saymağa başlamış: Aaaa bu sefer on eşek tamam... Gene huzur içinde eşeklerden birine binmiş: «Haydi bir daha sayayım» demiş... Ve saymış. Eyvah!... Dokuz eşek var... Onuncusu kayıp...

Tekrar inip saymış: On eşek...

Birine binip saymış: Dokuz eşek...

Bindiği eşeği saymadığını hatırlamasını hatırlamış... Ama Hoca Nasreddin bu... Muzipliği elden bırakmıyor: «Adam sen de... Ustüne binip de bir eşek kaybetmektense, yaya yürürüm, daha iyi...»

Fıkra mı, bilmece mi?

Bu bayram okul çağındaki yavrular için çifte bayram kıymetini taşıyor. Çünkü okullar kapandı. Hele bütün yıl öğretmenlerini iyi dinleyip verilen vazifeleri eksiksiz yapanlar, karnelerini iyi notlarla süsledi ve sınıflarını geçtiler. Onlar artık kaç bayramı bir arada kutlamanın zevkini duyuyorlar.

İçinizden bir kısmınız diğer şehirlerde bulunan akrabanıza, gezmeğe gideceksiniz. Yaz günlerinde sevdiklerinizin yanında bir tatil geçireceksiniz. İşte gittiğiniz zaman oradaki akrabalarınıza anlatmanız için size bir bilmeceli fıkra yahut da fıkralı bilmece:

Yanlışlık nerede?

Dükkâna giren adam :

— Bana iki çorap verin, dedi.

Tezgâhtar iki çorap çıkardı. Müşteri sordu:

— Kaça bunlar?

— İkisi yirmi lira...

— Peki sarın!...

Dükkâncı paketi yaptı. Ve müşteriye uzattı. Müşteri birden:

— Ya şu gömlek kaça? diye

Okçu ve Aslan

Ok atmakta pek mahir biri avlanmak için dağlara çıkmıştı. Onun geldiğini gören bütün hayvanlar soluk soluğa kaçıp ortadan kayboldular. Sadece Aslan kaçmadı. Tek başına avcıyı bekledi.

Avcı derhal okuna sarıldı. Nişan alıp bir tane atarken:

— «Sana habercimi gönderiyorum,» dedi, Aslana, «Ondan nasıl bir insan olduğumu öğreneceksin.»

Yaralanan aslan, korkuyla kaçmağa başladı. Onun böyle kaçtığını gören tilki, «birdenbire neden cesaretini kaybettiğini, daha ilk hücumda tabana kuvvet kaçtığını» sordu.

— «Boş yere bana nasihat vermeğe kalkışma. Bu kadar korkunç bir haberci gönderen adamla nasıl olur da karşı karşıya gelirim,» diye tilkinin alaylarına cevap verdi.

KİŞİYE UZAKTAN KÖTÜLÜK EDEN KİMSE İYİ BİR KOMŞU DEĞİLDİR.

Keçi ve Arslan

Kayalık tepelerde sıçrayarak, türlü tehlikeler içinde karnını doyurmağa çalışan bir keçiyi, ormanların kralı aslan seslendi, aşağıya çayıra inerse daha kolayca karnını doyuracağını söyledi.

Aslanın teklifinden onun asıl maksadını sezen keçi, «Nasihatına çok teşekkür ederim,

Aslan kardeş,» diye cevap verdi. «Ama acaba benim rahatımı mı yoksa, karnınızı keçi etiyle bir güzel doyurmağı mı düşünüyorsunuz?»

(MENFAAT KARSILIĞI NASİHAT ZARAR GETİRİR.)

sordu.

— Bu mu?... Yirmi lira efendim...

— Peki sarın o gömleği!... Çorapları almaktan vazgeçtim.

Adam elindeki çorap paketini bıraktı, gömlek paketini aldı ve kapıya doğru yürüdü. Tezgâhtar telâşlandı:

— Affedersiniz, efendim... Gömleğin parasını vermediniz.

— Tabiî vermedim... Çorapları bıraktım ya onun yerine... Çorap da yirmi liraydı, gömlek de... Çorapları bıraktım, onun yerine yirmi liralık gömlek aldım.

— Iyi ama, çorapların da parasını vermemiştiniz ki...

— Tabiî vermedim... Çünkü almadım ki... İnsan ancak aldığı şeyin parasını verir...

Tezgâhtar düşündü düşündü, bu hesabın içinden çıkamadı ve «Peki» deyip boynunu büktü. Müşteri de ona para ödemeden gömleği alıp gitti.

Bir ilân ve...

Size bir de gariplikler dünyasından bir olay nakledeyim.

Amerika'nın New York şehrinde bir otomobil firması bütün gazetelere şu ilânı vermişti:

«Firmamız aileler için çok kullanışlı otomobiller yaptırmış ve bunları satışa çıkarmış buunuyor. Otomobillerin fiatı on bin liradır. Ancak ailelerin kaç çocuğu varsa, çocuk başına bin lira tenzilât yapılır.»

Bu ilânı okuyan bir çiftçi derhal çocuklarının nüfus kâğıtlarını alıp verilen adrese gitti, otomobil firmasını buldu. Sonra da yepyeni otomobillerden birini gösterip:

— Bunu istiyorum, dedi, tabiî her çocuğum için bin lira tenzilât yapasaksınız, değil mi?

Mağaza sahibi başını salladı:

— Tabiî efendim... Kaç çocuğunuz var?

Müşteri elindeki nüfus kâğıtlarını uzatarak:

— Buyurun sayın, dedi, tam on tane olacak...

Ve hiç para vermeden otomobili alıp gitti.

Otomobil firması sahibi derhal telefona koşmuş ve gazetelere, verdiği ilânın konmamasını haber vermeğe başlamıştı.

★

Bu haftaki sohbetimiz de burada sona erdi. Haftaya yeni haberler, yeni fıkralar verebilmek dileğiyle ve bayramınızı bir daha tebrik ederek not defterimizi kapıyalım.

Ortaokul Grupu RESİM Yarışması Birincileri

BAĞ BOZUMU

Adı :
Tümay KAZANCI

Okulu :
Çorum Lisesi 2/A.

Okul Müdürü :
Emrullah Tovay

Resim Öğretmeni :
Sabit Baytan

SİZİN MİZAHİ YAZILARINIZA HİÇ GÜLDÜM MÜ BEN?!...

Meşhur bir Alman kemancısı, bir toplantıda keman çalıyordu. Toplantıda bulunan herkes, can kulağı ile kemancıyı dinliyordu. Yalnız bir kişi, yanındaki bir hanımla mütemadiyen konuşuyor, arada sırada da tatlı tatlı kahkahalar atıyordu. Bu bir mizah yazarıydı.

Kemancı, mizah yazarının bu laûbali hareketine çok içerlemişti. Kızgınlığını belli etmek için yazardan tarafa bir iki defa kaşlarını çatarak baktı... Herkes onun kızgınlığını anlamıştı, ama mizah yazarı hiç oralı olmamıştı. Yine bildiği gibi hareket ediyordu.

Kemancı bir müddet, mizah yazarının bu terbiyesizce hareketini «Ya sabır!» çekerek umursamazlığa çalıştı. Fakat sonunda dayanamadı. Müziği yarıda kesti kemanını eline aldı ve mizah yazarından tarafa dönerek, gayet nazik bir şekilde:

— «Affedersiniz beyefendi,» dedi. «Gülmeseniz iyi edersiniz... Benim, hiç sizin mizah yazılarınıza güldüğümü gördünüz mü?!.»

Umumî toplantılarda yüksek sesle konuşmak, hele gülmek çok ayıptır. Bu şekilde hareket eden insanlar her zaman tahkire uğrarlar. Tabii yukarıdaki fıkrada olduğu gibi iğneli lâflarla...

KIŞ HAZIRLIKLARI

EŞEK OLMAK KABAHAT Mİ?

Adamın biri birgün eşeğiyle bir kasabadan diğerine gidiyormuş. Yolun tam yarısına geldiği zaman, eşek birden bire duruvermiş. Meşhur inadı tutmuş. Bir türlü yürümek istemiyormuş. Eşeğin sahibi buna fena halde içerlemiş. Hele, bütün teşviklerine rağmen eşeğin gitmemekte ayak diretmesi, adamın kanını beynine sıçratmış. Ve eline geçirdiği bir sopayla eşeği döğmeye başlamış.

O sırada yoldan yaşlı bir köylü geçiyormuş. Adamın eşeğini dövdüğünü görünce hemen müdahale etmiş:

— «Zavallı hayvancağızı ne dövüyorsun?» demiş. «Belki yorulmuştur. Sen işinde çalıştığın zaman yorgunluğunu gidermek ihtiyacını duymaz mısın hiç? Birisi sana gelip vurmuş olsa iyi mi olur?»

— «Evet ama, ben insanım, o ise eşek,» diye adam cevap verince, ihtiyar köylü dayanamamış ve gülümsiyerek şu güzel cevabı yapıştırmış!...

— «Eşek olmak bir kabahat mi oğul?... Bu sadece bir kader işidir. Tesadüf bu ya insan, sen eşek yaradılmış olabilirdin... Hem bir şey söyliyeyim mi?: Böyle olsaydı daha iyi olurdu...»

İnsanlarla hayvanlar arasında hiç bir fark yoktur. Nihayet hayvanlar da bir can taşır. Tıpkı insanların taşıdıkları gibi. Onun için hayvanlara eziyet etmemek lâzımdır.

Adı :
Rifat CERİT

Okulu :
Çorum Lisesi S: I/F. No: 1387.

Okul Müdürü :
Emrullah Tovay

Resim Öğretmeni :
Sabit Baytan

Plâstik İnsanlar ÜLKESİ

BİLGİ ve HEYECAN ROMANI

Çeviren : H. FİKRİ VEREL — 13 —

— «En faal ve en zeki elemanlarımızdan birini huzurunuzda böyle kırmak mecburiyetinde kaldığım için, hepinizden tekrar tekrar özür dilerim. Bizim kendisine olduğu kadar, onun da bize ihtiyacı var... Henüz çok genç ve çok tecrübesiz... Kimbilir şimdi benim hak kımda ne acı şeyler düşünüyordur... Halbuki ben, birkaç dakika evvelki hareketimle mutlak surette ona ve aziz meslekdaşımız Doktor Nole'ye en büyük yardımda bulundum... Bu işte Teşkilâtımızın olmadığını, olamıyacağını söyledim. Miss Betyy ağzından lâf alınamaz bir elemanımız olduğu halde, ümit edilmedik olaylar karşısında kendisini tutamayabilir de... Şimdi hakiki düşüncemi sizlere açıklayabilirim muhterem arkadaşlar... Ben de tıpkı Şef'imiz Burson gibi düşünüyorum... Nole'nin son çalışmalarından haberdar olduğumu biliyorsunuz... Onun müthiş sır ra vakıf olacağına inandığımı da sizlere defalarca söylemiştim... Bu dahinin ölmezliği insanlara kazandıracağına yüzde yüz emindim...»

Bu sözlerle odadaki gergin hava bir anda değişiverdi. Şimdi herkesin yüzü gülüyordu. Şef Burson koca elini, dazlak kafalı dostunun omuzuna koyarken başını sallıyordu:

— «Siz haklısınız Prof. Albert... Kadınların hissiyatlarına kapılarak bâzı sırları ifşa edebilecekleri hususu doğrusu şu anda benim aklımın ucuna bile gelmemişti... Bahusus Nole'yi bu kadar yürekten seven bir genç kızın... Şu halde istifasını kabul etmiş gibi davranacağız...»

— «Evet... Ve siz, arada sırada onu evinde ziyaret etmek suretile gönlünü alacaksınız.»

— «Ya bir çılgınlıkta bulunursa?»

— «Nole'yi kurtarmadan herhangi uygunsuz bir hareketete tevessül edeceğine ihtimal veremem Mister Burson... Ateşli ve fedakâr kızımızı içimizden en cesur, en genç ve en kuvvetli olan Mac Cakson takip edecek...»

O zamana kadar hiç söze karışmayan, sarışın, uzun boylu, atletik yapılı bir genç adam derhal ayağa kalkarak hazırol vaziyetine geçti. Belli ki mensup olduğu Teşkilâtın vereceği her işi aynen yerine getirebilmek için hazır bekliyordu.

Prof Albert genç adamın yanına giderek:

— «Meseleyi anladınız değil mi?» diye sordu.

Mac Cakson:

— «Anladım efendim...» cevabını verdi.

Burson durumu açıkladı:

— «Miss Betyy'i size ve Allah'a emanet ediyorum. Bu cesur kardeşimizin geceyarısın-

TATİLDE OKUYACAĞINIZ EN GÜZEL KİTAP

Dağ Başını Duman Almış

4 RENKLİ KAPAK
İÇİNDE BOL RESİMLİ

TÜRKİYE YAYINEVİ

Yazan :
OĞUZ ÖZDEŞ

Fiatı 4 Lira

Bütün kitapçılarda bulunur

dan sonra yanına para ile tutulmuş yardımcılar alarak mezarları açmağa gideceği muhakkak... Kendisini çok yakından takip edecek ve uğrayacağı muhtemel tehlikelerden korumağa çalışacaksınız... Olüm şuaı saçan tabancanız yanınızda değil mi?»

— «Yanımda efendim...»

— «Güzel... İnsanları öldürmek için değil, sulh içinde yaşatmak için kurulan bir Teşkilât'a mensup olduğunuzu aklınızdan hiçbir zaman çıkarmayın Mac Cakson... Çok karışık ve çok vahim bir durum olmadan asla silâhınıza sarılmıyacağınıza dair mukaddesatınız üzerine yemin ediyor musunuz?»

— «Ediyorum efendim...»

— «Teşekkür ederim... Miss Betyy'nin mezarı açıp açamıyacağını şimdiden kestirmek güç... Fakat bir tehlike anında, yanındaki adamların tabanları yağlıyacakları muhakkak... Para karşılığı iş yapanlardan daima kaçınmalı... Zira para insanın karakterini de, inançlarını hâlâ değiştirmeğe muvaffak olan âdi bir vasıtadır... Bu takdirde Miss Betyy cidden müşkül bir durumda kalacaktır... Düşmanlar belki de kendisini hemen oracıkta öldürmek isteyecekler, bunun için de hazırlıklı geleceklerdir. Şayet hakikaten Nole mezardan çıkarılmışsa, yalnız bizim teşkilât değil, bütün dünya, bütün insanlık tehlikede demektir... Düşmanların Miss Betyy'i serbest bırakacaklarına, hareketlerini kontrol etmiyeceklerine inanmak biraz fazla safdillik olur... Durumu bize, cebinizdeki özel radyo vericisi ile bildireceksiniz. Atomla işleyen bu radyonun yayınını başkalarının dinleyebilmelerine imkân olmadığına göre, bu yönden hiçbir tehlike yok demektir... Size şimdilik söyliyeceğim bundan ibaret... İnsanlık için çalışanları Tanrı'nın koruduğunu tekrarlamama lûzum yok sanırım...»

Mac Cakson selâm vererek odayı terketti.

Artık büyük macera başlamıştı...

Doktor Betyy, o güne değin sevip saydığı Profesör Albert'in konuşması üzerine, Teşkilât binasından biraz hırslı ve biraz da sinirli olarak ayrılmış ve soluğu özel dedektif bürolarından birinde almıştı. Biriktirdiği paralarla bir dedektif tutacak ve böylece Nole'yi kurtarma yoluna gidecekti.

Dar merdivenlerden çıkarken, Tanrı'nın kendisine yardımcı olmasını temenni ediyordu. Müracaat edeceği dedektif Düya Ağır Siklet boks şampiyonlarından biriydi. Cesur, atak fakat ayni zamanda fazlaca paraya düşkün olduğu söylenirdi. Üzerine aldığı işlerden şimdiye kadar daima alnı ak olarak çıkmıştı. Boksörlerin kafaları pek çalışmazdı ama, bu nasılsa malûm kaidenin dışında kalmıştı.

Doktor Betty, Teşkilâtın ileri gelenlerini dinlemediği için kendisini itham ediyor, bu hareketi ile idealini çiğneyip geçtiğinden dolayı da vicdan azabı çekiyordu. Fakat elinde yapabilecek başka hiçbir şey yoktu... Kuvvetli bir yardımcıya ihtiyacı vardı. Aksi takdirde, Nole muamması bir mezar hikâyesine bağlanıp kapanacak ve bu ilim adamının akıbetinden kimsecikler haberdar olmıyacaktı.

(Devamı gelecek sayıda)

ŞEREF KÖŞESİ

Geçen yıllarda olduğu gibi bu yıl da ŞEREF KÖŞESİ'ni açıyoruz. İştirak şartlarını gelecek hafta ilân edeceğiz.

ARILARIN İNTİKAMI

hikâye

YAZAN :
UNVER SIVACIOĞLU

Hüseyin ağa lâfı geçtiği zaman aldatılarak mali elinden alınmış masumların gözleri yaşarır, derin bir ah çekerek:

— Allah ona da nasip etmedi, derlerdi.

İri yarı bir adamdı. Yüzü harman vakti, harman, harman dolaşmaktan meşinleşmişti. Yaz kış kadifeden kilot pantalon giyer, çizmelerini mahmuzsuz ayağına geçirmezdi. Her sabah tıraş olur, kolalı gömlek giyer, gıravatsız dolaşmazdı. Köy içinde de gezerken elindeki kamçıyı hiç bırakmaz, etrafındakileri tehdit edercesine arasıra baldırlarına vururdu. Neşelendiği zaman karşısındakilerin acısını duymaz, kalın bet sesiyle güler, sonra insanın tüylerini diken diken eden akıncısını baldırlarına vurarak şaklatır, kalın sesiyle kâhyası Ahmed'e:

— Yarın on kişi su başındaki tarlaya on kişi de Karadere'deki tarlaya gitsin. İtiraz eden olursa söylersin, derdi.

Onun aleyhinde konuşmak kimin haddine düşmüştü. İsterse bu yıl senin tarlanı eker, çalıştırır sana aç kalmıyacağın kadar mahsül verir, üstelik bogaz tokluğuna çalıştırdığı masumların malından, sırtından kazandığı ile yine onların mallarını kendine mal eder yalvarmalarına kahkahalarla gülerek:

— Be adam sana her yıl şu kadar buğday şu kadar odun şu kadar davar vereceğim. Daha ne istiyorsun. Kendin çalışsan daha çok mu kazanacaksın, derdi.

Hakikatte hiçbir şey vermez, verdiğini de fazlasiyle türlü yollardan geri alırdı. En çok sevdiği şey besli atın çektiği ufak arabaya binerek bağlara gidip gezmek, iyi üzüm yapmış olan bağ sahiplerini öğrenip ellerinden almaktı.

.....

Üzümlerin erdiği aydı. O gün atını tımar ettirmiş, arabasını temizletmişti. Sağa sola emirler verirken seslendi:

— Bağlara gezmeğe gideceğim iki yastık getirin.

Yastıklar gelmiş arabanın içine zevkine göre konmuştu. Kamçısı elinde arabaya binerken etrafındaki yamaklara tehdit dolu bir bakışla baktıktan sonra kamçısını atın kulakları dibinde şaklatmış, araba ok gibi yerinden fırlamıştı.

Onun bağ bahçe dolaşıp köye dönüşü akşamın geç saatine rastlamıştı. Neşesine, keyfine diyecek yoktu. Bu sene filancanın eline birkaç kuruş verip malını kaldıracak, falancanın üzümlerini pazara kendisi sürecekti. Kim ne yapabilirdi ona? Astığı astık, kestiği kestik.

Oraya, yolun kenarına bir kovan bırakmışlardı. Bütün gün çalışan arılar kovana çekilmiş, içeride sessiz, hareketsiz uyukluyor, ertesi günün işi için dinleniyorlardı.

— Benim yolumun üstüne kovan bırakılır mı?

Rüstem ağa arabadan indi. Kovana yaklaştı, sağ ayağını şiddetle savurdu ve kovanı çitlere kadar fırlatarak soluya soluya arabasına doğru yürüdü.

Fakat bu minimini çalışkan hayvanların şakası yoktu. Önce kulağının dibinde bir vızıltı geçti. Sonra arılar ikileşti, dörtleşti, on, yüz, beş yüz, belki bin oldular.

Kalın, kırmızı ensesine, ellerine, yüzüne konan her arı iğnesini daldırıyordu.

Bağ yollarını korkunç çığlıklar sardı. Köye dönen yorgun rençberler, fakir hemşeriler bu çığlıkların koptuğu yere yetiştikleri zaman Rüstem ağayı çeşmenin önündeki çamurların içinde yuvarlanırken gördüler.

Ortada bir tek arı kalmamıştı ama o hâlâ can acısiyle yuvarlanıyor, kendisini pis çamurlara buluyor, gittikçe daha gülünç, daha iğrenç bir hal alıyordu.

.....

Onu güçlükle yerden alarak o güzelim arabasına koydular ve köye götürdüler. Rüstam ağa yirmi dört saat bile yaşamadı. Yüzlerce arının zehri onun hakkından gelmiş, bu hayvancıklar belki bilmiyerek öteki masûm insanların intikamını da almışlardı.

KİTAPLARIM VE BEN

BEN :
Türkçeden başlıyarak,
sayayım kitapları,
bunların her biri de
ayrı bilgi kaynağı.
Ben kitabın zevkini
küçükken kavramıştım,
okula gideyim diye
günlerce ağlamıştım.
Aradan yıllar geçti,
yaşım da ilerledi,
sanki gökden melekler
haydi okula dedi.
Ben de bu ufak sözü
yıllarca beklemiştim,
hatta okula giden
Okuluma başladım.
ağabeyimle cenkleşdim.
Yıllar gün gibi geçti,
sınıflarım yükseldi.
gelin bilgi kaynakları
sizinle konuşayım;
haydi derdiniz nedir?
söze çabuk başlayın.

KİTAPLARIM :
Sözümüz pek kısadır;
bizleri pek çok oku,
faydamız öyle çoktur,
zararımız hiç yoktur.

TÜLAY GİYDİREN

ÇOCUK HAFTASI
EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

1960
YAZLIĞI
HAZIRLANIYOR
Bekleyiniz!

Yıldırım Kaptan

" CASUSUN SONU "

DRUMOND FORMÜLLERLE KAÇARKEN YILDIRIM KAPTAN VE MERİ İLE KARŞILAŞMIŞTI ...

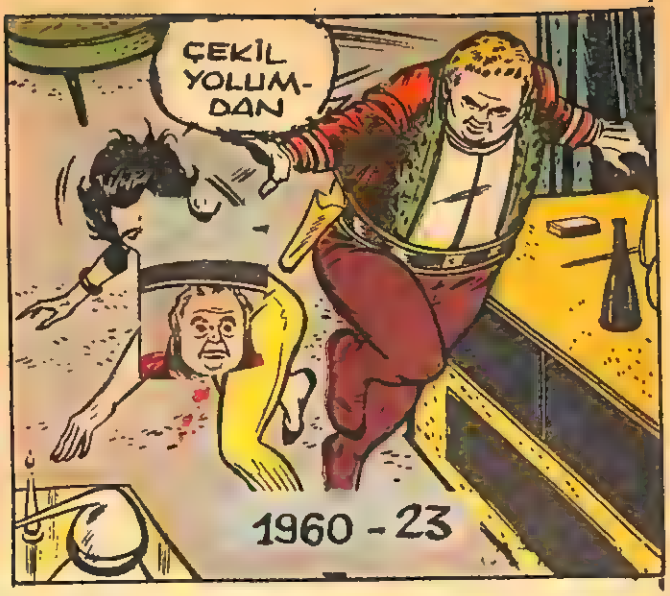

NELER SÖYLÜYORSUN MERİ ?..
gaz toklu
sumların
kazandığı
farını kend
malarına
— Be
su kadar bu

DRUMOND'U LABORATUARINA KISTIRDIK FAKAT FORMÜLLERLE BERABER KAÇTI ..

BEN DERHAL ONU EVİNDE KISKIVRAK YAKALATIRIM MERAK ETMEYİN !..

SPEKTRA İLE TEMAS ETMELİYİM

NİÇİN YİNE BİZİMLE TEMASA GEÇTİN APTAL
FORMÜLLERİ ALDIM. BENİ KURTARIN ARTIK !.

EMİRLERİMİZİ AYNEN YAPACAKSIN !..
GEORGE TUSKA
11-13
23/2

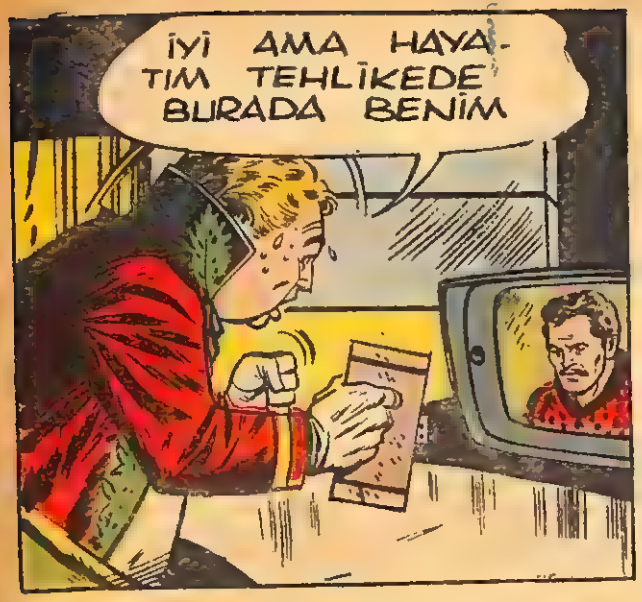

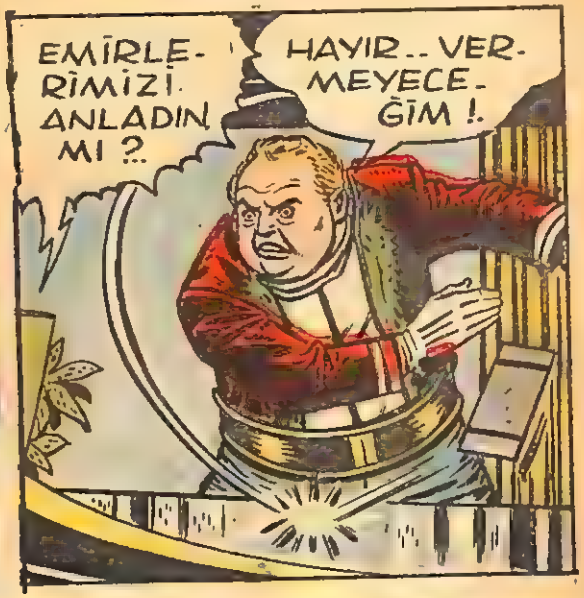

BU SIRADA DRUMOND DIŞARIDA OLANLARDAN HABERSİZDİ

KRASH!
ALLAHIN CEZALARI !.
ONLARI DİNLE-MEYECEĞİM.
EYVAH YAKALAN-DIM !.
KADIYI KIRIN .. ONU KAÇIRMAYIN ÇO-CUKLAR !..
23/4
HAFTAYA : DRUMOND NE YAPACAK ?.

UÇAN ÇOCUK

UÇAN ÇOCUK, ROBOTUN PARÇALANDIĞINI SANIYORDU...

DERİNLERE DALARAK KURTULDUM!.

ROBOT AZ SONRA KAYIP KOLUNU DA BULDU...

GÖZÜMDEKİ X IŞINLARIYLA KOLUMU ERİTEREK YERİNE YAPIŞTIRAYIM!.

GECE OLUNCA ROBOT ŞEHİRE DÖNDÜ..

UÇAN ÇOCUK BENİ SAPASAĞLAM GÖRÜRSE YENİDEN YOKETMEĞE KALKACAK..ONUN İÇİN YARIN BİR PLAN KURMALIYIM!..

ROBOT BAŞ KALDIRAN'IN ORTALIKTA DOLAŞTIĞINI BİLMEYEN KLARK, ERTESİ GÜN LANA İLE OKULA GİTMİŞTİ...

MERAKLI EŞYALAR SERGİSİ İÇİN BEN BABAMIN KARNAVAL MASKESİNİ GETİRDİM..SEN NE GETİRDİN KLARK?

BABAMIN ŞİŞE İÇİNDEKİ GEMİSİNİ..

BİR ŞEYLER BİRİKTİRMEK DAİMA İNSANIN BİLGİSİNİ ARTTIRIR!.

KIYMETLİ PULLAR

MEMLEKET KARTPOSTAL

ÖĞRETMEN KLARK'I ÇAĞIRDI..

BU KIYMETLİ EŞYALARI MÜDÜRÜN KASASINDA SAKLAYALIM KLARK KUTUYU MÜDÜRÜN ODASINA GÖTÜR!..

PEKİ ÖĞRETMENİM!

23/5

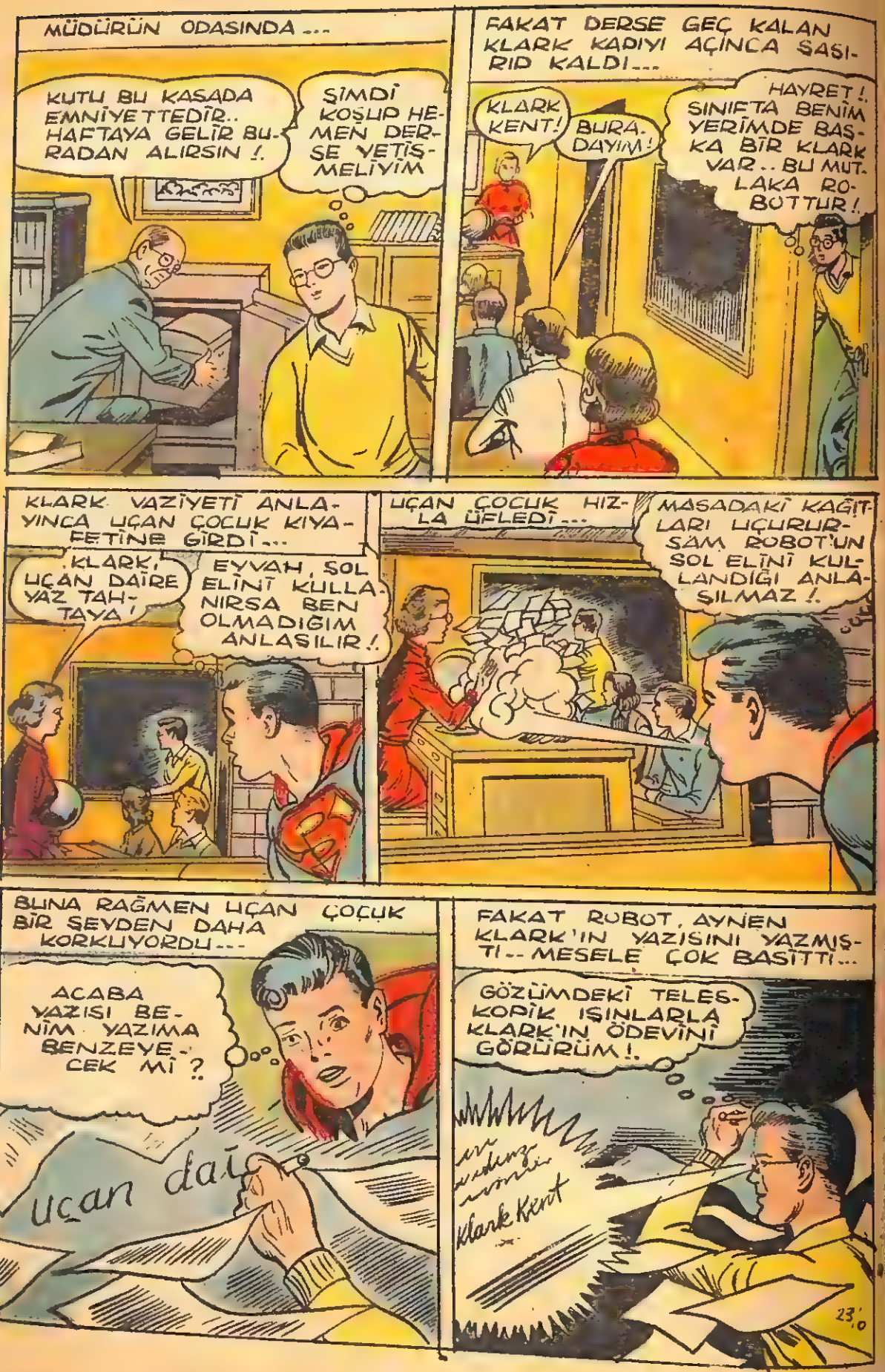
MÜDÜRÜN ODASINDA ...
KUTU BU KASADA EMNİYETTEDİR.. HAFTAYA GELİR BURADAN ALIRSIN !.
ŞİMDİ KOŞUP HEMEN DERSE YETİŞMELİYİM
FAKAT DERSE GEÇ KALAN KLARK KAPIYI AÇINCA ŞAŞIRIP KALDI...
KLARK KENT!
BURA-DAYIM!
HAYRET!. SINIFTA BENİM YERİMDE BAŞKA BİR KLARK VAR.. BU MUTLAKA ROBOTTUR!
KLARK VAZİYETİ ANLAYINCA UÇAN ÇOCUK KIYAFETİNE GİRDİ...
KLARK, UÇAN DAİRE YAZ TAHTAYA!
EYVAH, SOL ELİNİ KULLANIRSA BEN OLMADIĞIM ANLAŞILIR!.
UÇAN ÇOCUK HIZLA ÜFLEDİ...
MASADAKİ KAĞITLARI UÇURURSAM ROBOT'UN SOL ELİNİ KULLANDIĞI ANLAŞILMAZ!.
BUNA RAĞMEN UÇAN ÇOCUK BİR ŞEYDEN DAHA KORKUYORDU...
ACABA YAZISI BENİM YAZIMA BENZEYECEK Mİ?
uçan dai
FAKAT ROBOT, AYNEN KLARK'IN YAZISINI YAZMIŞTI.. MESELE ÇOK BASİTTİ...
GÖZÜMDEKİ TELESKOPİK IŞINLARLA KLARK'IN ÖDEVİNİ GÖRÜRÜM!.
Klark Kent
23

GÜZEL!.
AFERİN ROBOT, BENİ ELE VERMEDİN.. O EVE GİDİNCE BEN DE ŞEHİRİ BİR GÖZDEN GEÇİREYİM

ROBOT EVE DÖNÜNCE KLARK'IN BABASINA YARDIMA KOŞTU ...
YAŞA KLARK ŞİMDİ OTOMOBİLİ RAHATÇA YAĞLAYABİLİRİM!.
BABA KENT BENİM ROBOT OLDUĞUMU BİLMİYOR... SAŞACAK!.

O SIRADA..
BABA SUSADIM.. ŞU TENEDEKİNİ İÇEYİM Mİ?
KLARK, O SU DEĞİL MAKİNE YAĞI!
YAĞ

UÇAN ÇOCUK DA DÖNMÜŞTÜ..
BABA O ROBOTTUR.. BU SEFER ELİMDEN KURTULAMAZ!.
FAKAT, SERGİ EŞYASININ BULUNDUĞU SANDIK BENDE!.

NASIL?. SANDIĞI ÇALIP SAKLADIN MI?
BEN YOK OLURSAM ONLARI BULAMAZSINIZ!.
SANDIĞI BİR SUNİ PEYK'E ATTIĞIMI BİLEMEZ!

O HALDE SENİ BİR MÜDDET DAHA YAŞATMAM İCABEDECEK ROBOT!..
GÖRÜYORSUN YA, ROBOT SENDEN AKILLI!.
23/7

İLERDE YERİNİ BANA BIRAKMAN LÂZIM !.

EYVAH ! BU ROBOT YÜZÜNDEN İLERDE BAŞIMA GELMEDİK FELAKET KALMAYACAK GALİBA !.

ERTESİ GÜN ROBOT, UÇAN ÇOCUK'UN RESİM ÖDEVLERİNİ KARIŞTIRIYORDU...

UÇAN ÇOCUK'UN BİZE GÖSTERDİĞİ DEPREMİN RESMİ..

HAH..HA !.. BEN SENDEN DAHA GÜZEL DEPREM YAPARIM.. ONUN KIYAFETİNE GİREYİM

ROBOT BÜYÜK BİR ÇELİK KÜSKÜ ALDI..

BÖYLECE SENDEN İYİ DEPREM YAPACAĞIM !.

EYVAH, AÇTIĞIN DELİKTEN KORKUNÇ BİR TARİH ÖNCESİ HAYVANI FIRLADI ŞU HAYVANI BİRLİKTE ALTEDELİM

BİRLİKTE CANAVARA HÜCUM ETTİLER..

BÖYLE OLMAYACAK BENİMLE GEL.. BİR FİKRİM VAR !.

O KOCAMAN KÜSKÜYÜ ALIP FIRTINALI YERLERE YÜKSELDİLER...

BÖYLECE HEM BİZ HEMDE KÜSKÜ ELEKTRİK AKIMI ALDIK !.

GELECEK HAFTA ROBOTUN SONU !.

MUSİKİ BİLGİLERİ

Memleketimizde ilk opera temsilleri ne zaman yapılmıştı?

Memleketimizde ilk operanın oynanış tarihi oldukça eskidir. Opera, bizde ilk defa İstanbulda seyredilmiştir. 1839 yılında İstanbula gelen bazı İtalyan opera kumpanyaları Beyoğlunda İstanbullulara, zamanın Avrupada moda olan operalarını oynamışlardır. İstanbulda bu oyunlar pek beğenilmiş ve devrin Padişahı bile dâimi seyirciler arasında yer almıştır. Operanın ilk görüldüğü tarihten zamanımıza kadar yüz yirmi bir yıl geçmiştir.

Memleketimizin ikinci operası ne zaman açıldı ?..

Memleketimizde ilk Türk operasının kuruluşu Cumhuriyet devrindedir. Yirmibeş yıla yakın bir zaman evvel Ankarada kurulmuştur. Bugün yurdumuzun en önemli sanat ocaklarından biridir. Bu yıl memleketimizde ikinci bir opera daha kurulmuştur. Bu, İstanbul operasıdır.

İstanbul Operası 19 Mart 1960 yılında ilk temsilini vermiştir.

Repriz neye derler?

Bir musikî parçasının çalınmasında reprizin rolü büyüktür. Repriz tekrar mânasına gelmektedir. Bazen pek kısa yazılan musikî parçaları reprizler vasıtasıyla uzatılır. Bu uzatma, bazen parçanın mânasını da değiştirmeye yarar ki, besteciler reprizlerden, hemen her eserlerinde istifadeyi ihmal etmemişlerdir.

Repriz, Fransızcadan alınma bir kelimedir. İtalyanlar replika derler. Çalıcılar, bir parça çalmadan evvel repriz olup olmadığını tetkik ederler ve reprizin nerelerde olduğuna dikkat ederler, orayı unutmamaları için işaretlerler.

Nuri Sami KORAL

19

BÜYÜK ATEŞ

Devam eden konulara ilâve olarak

CESUR PRENS

Bu harika eser, bizde şimdiye kadar hiç görülmemiş tipte ve tarzdadır. Bunda resim ile yazı birbirine denk gelecektir olarak devam eder...

Maskeli Süvari

Adını hepinizin duyduğu bu yeni resim romanımız, MASKELİ SÜVARİ'nin en son ve en heyecanlı macerasını ihtiva etmektedir...

32 Büyük Sayfa

50 Kuruş

TÜRKİYE YAYINEVİ

10 uncu Sayısı ÇIKTI

BÜYÜK ATEŞ, eski sayılarını 50 kuruşa, 1 - 8 inci sayılarını toplu olarak alanlara 8 sayıyı 250 kuruşa veriyor.

Küçük Mirasyedi

YAZAN: KEMALETTİN TUĞCU

— Aman abla, Allah aşkına çocuğunu yalnız bırakma.

— Babası evde. Hemen dönerim.

İki kadın hemen sokağa çıktılar. Ahmet, Muavin hep birlikte yürüyorlardı. Köşebaşına geldikleri zaman Ahmet birden durdu ve:

— Semahat Hanım, dedi. Şu adam İdris değil mi?

Kadın şiddetle başını çevirdi. Arkalarında tütüncünün önünde lâcivert elbiseli, kırmızı yüzlü iri kıyım bir adam sigara alıyordu. Başını çevirmiş, Semahat hanıma dikkatle bakmıştı.

Kadın telâşla:

— Ona benziyor, dedi.

Muavin de baktı. İri kıyım adam birden sırtını çevirmiş, çabucak oradan uzaklaşmıştı. Muavin:

— Neden bahsediyorsunuz, dedi. Tütüncünün önündeki adamdan mı? O bize pek yabancı değildir.

Ahmet:

— Ayhanı kovalıyan bu adamdı, dedi. Sonradan beni gördü. Çocuğu benden sordu. Hatta biraz çatışır gibi olduk. Adı Idris miş.

— Idris mi? Yanlışınız var. Onun adı İzzettir.

— Çocuk bana öyle söylemişti Cevat Bey. Sol kaşının üstünde bir perçem var. Altında da bir kapanmış yara.

— Tamam işte. Ta kendisi İzzet. Bir kaç defa dolandırıcılıktan içeriye girmişti. En sonra tövbe etmiş, galiba bir işe girmiş.

Semahat Hanım:

— Ayten Hanımın soförü, dedi.

— Fakat bu adam şoför değildir.

— Ben daha fazla birşey bilmiyorum efendim. Avukatla konuşurken gördüm. Adını da bu konuşma sırasında öğrendim.

Bir adam onları takip ediyordu.

— 7 —

Ana oğulun kavuşması pek acıklı olmuştu. Çocuklar bu sahnede sıra sıra duvar kenarlarına dizilmiş, onların ağlaşmalarını seyretmişlerdi. Besime Hanım, Semahat Hanıma kalmasını teklif etti. Muavin:

— Vallahi burada kalmanız bence de daha muvafık, dedi. Çünkü bize çoy yakın. Karakol şuracıkta. Mahkemeye kadar evden çıkmazsınız. Mahkeme günü ben sizi bir arkadaşla gönderirim.

Ayhan çocuklara çok ısınmıştı. O da kalmak istiyordu. Ahmed'in otele gidip bavulu alıp gelmesi kararlaştırıdı. Semahat hanım onlarda kalacaktı.

Ona üst kattaki küçük odayı hazırladılar. Oğlu ile beraber yatması için bir karyola kurdular, bir dolap getirdiler. Öğle vakti sofraya iki tabak daha kondu. Pazar için pişen pirinç lapası ortaya geldi. Kırmızı soğanları da birkaç parçaya ayırmış, herkese pay etmişlerdi.

Yemeğe yine Hafız'ın duasiyle başlandı. Çocuk büyük bir ciddiyetle dua ederken yeni birşeyler de söylüyordu:

— Allahım, Yarabbiciğim. Sen yoksullara yardım et, açları doyur. Semahat Hanım teyzenin de islerini selâmete çıkar. Sen büyüksün, Yarabbim. Sen her istediğini yaparsın. Bizim horozumuzun da şifasını ver. Besime Teyzenin kesesine Halil İbrahim Bereketi ver, amin.

Çocuklar bir ağızdan «Amin» dediler.

Ana oğul bu törene hayretle bakıyorlardı. Besime teyze elini yemeğe uzattı ve:

— Bismillahirrahmanirrahim, dedi. Buyurunuz kızım.

Semahat hanım üzüntüsünden bir akşam evvel yemek yememişti. Hakikaten açtı. Şimdi içi huzura kavuşmuştu. Bu lapa ona o kadar tatlı geldi ki Remziye, tekrar teklif edince:

— Elinize sağlık, çok güzel olmuş, dedi.

Lapadan sonra ortaya kavun geldi. Iki kavun herkese dilim dilim taksim edilmişti. Yemekten sonra Hafız Mustafa tekrar duasını yaptı. Çocuklar sıralanıp musluk başına gittiler. Ayhan da onlara katılmıştı. Yine hep beraber yukarıya çıktılar. Misafirlerin şerefine Hafız Mustafa mevlût okudu. Semahat hanım çocuğun kıyafetine, ciddî ciddî mevlût okûmasına gülmemek için çok gayret ediyor, ayni zamanda derin bir hayrete düşüyordu.

Mustafa yaptığından son derece emindi. Eline Besime teyzenin tesbihini almıştı. Onu teker teker çekerek, sallanarak birşeyler okuyor, çocukların yerleşmesini, gürültünün kesilmesini bekliyordu.

Mevlût okundu, hep beraber ilâhi okundu, Hafız duasını da yaptı. Sonra şeker dağıldı ve mevlût sona erdi.

O gün, akşam yemeğinden sonra biraz daha oturan çocuklar ellerini ayaklarını yıkayıp sıra sıra serilen yataklarına yattılar.

Semahat hanımla oğlu için bu hayat çok garipti. Fakat bu evin havası onları da sarmıştı. Anlamadıkları bir samimiyet, bir temizlik ve emniyet duyuyorlardı.

Gece çok sakin geçti. Ertesi sabah çocuklar hazırlandılar. Fahri ustasının yanında çalışmağa, Hüseyinle üç kız da mektebe gittiler.

Semahat Hanım günlük işlere yardım etmek istiyordu. Besime Teyze razı olmadı. Hatta onun verdiği parayı kabul etmedi. Sabahleyin erkenden ona birisi epeyce bir para getirmişti.

Semahat hanım pencerenin önünde Remziye için hazırlanan bir geceliğin nakışlarını yaptı. Ayhan da evde kalan çocuklarla oynadı. Onu pencereye yaklaştırmıyorlardı. Annesi evin içinde bile yanından ayrılmasına razı olmuyor, sokaktan her geçene üzüntü ile bakıyordu. Böyle yapmakta da hakkı vardı. Çünkü öğleye doğru perçemli adamın sokaktan geçtiğini ve eve dikkatle baktığını, sonra bir kere daha geçtiğini görmüştü.

Kapının arkasına kol demiri vuruldu. Alt katın pencerelerinin perdeleri indirildi.

— 8 —

Besime teyzenin evindekiler henüz derin bir uykuya dalmışlardı ki kapının zili çalındı. Daha sonra da kapıya yumruklar inmeğe başladı. Ahmet neye uğradığını anlıyamamış odun ufaladığı baltayı kapınca kapının arkasına gelmişti.

Evde uyunmayan kalmamıştı. Hafız bile uykusu ağır olduğu halde yatktan fırlamış ve evin içindeki paniğe katılmıştı.

Semahat hanım oğluna sarılıyor, Besime teyze:

(Devamı gelecek sayıda)

EN SADIK HAYVAN
KÖPEK

İnsan köpeği kendisile birlikte değişik ülkelere, çeşitli iklimlere götürdüğü için, bu hayvanın birçok cinsleri meydana gelmiştir. Ayni zamanda insanlar köpeklerin cinslerini düzeltmeğe de çok gayret etmişlerdir. Binlerce yıldanberi gelen dikkatli çiftleştirmeler neticesinde vahşi kurt ve çakallardan bugün uysal ve güzel köpek cinsleri elde edilmiştir.

Dünyanın neresinde insan varsa, orada köpek te var demektir. Böylece insandan ayrılmıyan köpek kendini her türlü hayat şartına uydurmuş ve tabiat bakımından kendisine yakın olan kedi ve kurdun düşmanı olmuştur.

Kedinin nankör olmasına mukabil köpek çok sadıktır. Kedi evine, köpek ise sahibine bağlıdır. Ekmeğini yediği adamı katiyen unutmaz. Onu kokusundan ve sesinden tanır. Dayak yese bile sahibini ısırmaz. Onun hayatı için canını bile verir. Alp dağlarında kar fırtınasına tutulan insanları kurtaran Sen Bernar köpekleri pek meşhurdur. Eskimolar köpekleri kızak çektirmekte kullanırlar. Bazı kuzey ülkelerinde köpekler ufak arabalara koşulurlar. Harpte ve polislik mesleğinde köpekler yol bulmada, iz takip etmede, nöbet beklemede büyük başarılar gösterirler.

Köpeğin koku alma hassası çok kuvvetlidir. Aradığı şeyi gözünden ziyade burnu ile koklayarak bulur. Fakat bütün köpeklerin koku alma hassası ayni derecede kuvvetli değildir. En iyi koku alan çoban ve av köpekleridir. Dikkat ederseniz, bu cins köpeklerin uzun başlı olduğunu görürsünüz.

Köpeklerin bazılarının kulakları dik, bazılarının sarkıktır. Duyma hassasını çok kullanan köpeklerin kulakları dik olur. Buna mukabil koku alma hassalarını daha çok kullanan av köpekleri ve benzerlerinin kulakları düşük olur.

Köpeğin dişleri kedininkinin aksine, çok serttir. En sağlam kemikleri bile parçalar. İyi yetiştirilen köpek hiç birşeyden, hattâ kurttan bile korkmaz. Köpek hayvanî besinlerle yani et, kemik, peynir, süt gibi şeylerle beslenir. Fakat çokluk ekmek te yer.

Köpek ilk doğduğu zaman gözleri kapalı ve çok kuvvetsizdir. Ana südile beslenir. Altı haftа sonra sütten kesilirler. Altı aylıkken kendi başlarına yaşayacak hale gelirler. Fakat asıl olgunluklarını bir yaşında elde ederler. İşte köpek terbiyesi bu zaman başlamalıdır.

ÇOCUK Kahramanlar

Türkün İzzetinefsi

YAZAN : ALİ CÜLMÜT SOYCAN

İstiklâl Harbi Türk Milletinin ölüm kalım savaşı olduğu için onbeş yaşını dolduran herkes askere koşmuştu. Sahne gene Sakarya nehri kıyılarındaki bir mücadeleyi canlandırıyor... Düşmanla içiçe girmişsiz âdeta. Günlerce devam eden uğraşma bazen bizim, bazen de düşmanın yüzüne gülüyordu. Fakat bugünün, bilhassa üçüncü Tümenin 31 inci Alayı için talihli olacağını söyliyemiyoruz maalesef. Çünkü akşama doğru diğer alaylarla irtibatını kaybeden 31 inci Alayı düşman kıt'aları kuşatmağa başlamıştı. Otuz ikinci Alay en soldaki bir bölüğün bu düşman kıt'aları üzerine çekerek 31 inci Alaya yardımda bulunmak istemişti. Açılıp tesire başlıyan bu bölük düşmanı kısmen olsun durdurmuştu. Araziden istifade ederek bu bölüğün yanına ve yakınına kadar sokulmuş olan iki düşman makinelitüfeğini susturmak ve onları esir almak için bölük kumandanı o yandaki takımı hücuma kaldırmak istedi Mehmet isminde onbeş yaşındaki acemi erin verdiği emirlere rağmen yerinden kıpırdamadığını görünce bölük kumandanı şiddetli düşman ateşi altında onun yanına kadar giderek ileriye sevketti. Er ne olduğunu ve neden böyle yaptığını bilmiyor, bir şaşkınlık geçirdiğini söylüyordu. Akşam savaş durunca kumandanı onu arkadaşları arasında utandırdı ve ağır sözler söyledi. Fakat Mehmet, her Türk çocuğu gibi, mayası bozuk bir insan değildi. O gün nasılsa bir Türk'e yakışmayacak şekilde gerçekten bir şaşkınlık geçirmişti. Artık hep bunu unutturacak bir fırsatın çıkmasını bekliyor ve kendisinin de akranlarında cesaret ve kahramanlıkta geri kalmayacağını göstermek istiyordu. Nihayet beklediği fırsatı buldu. Ertesi gün düşman bir öncekilerle mukayese edilemiyecek kadar şiddetli bir hücuma kalkışmıştı. Düşman ateşi tam Mehmet'in bölüğü üzerinde toplanıyordu. Gitgide yaklaşan düşman en sonunda bölüğü sarmağa muvaffak olmuştu maalesef.

Bölük kumandanının gür sesi Türk askerlerine dakikalardır bekledikleri emri haykırıyordu:

«Süngü tak!... Hücum!...»

Bu emri takiben «Allah! Allah!...» sesleriyle hücuma kalkan bölüğümüz bir sel gibi düşmanı yarıp, muhasaradan kurtuldu.

Şimdi bozulmuş, paniğe uğramış düşman ardına bakmadan geriliyor, şanlı bölüğümüz ise onları tamamen yoketmek için arkalarını bırakmıyordu.

Birden Bölük kumandanı, «Ah, Allahım, yandım!...» diyerek yıkılan bir asker gördü. Derhal yanına koştu askerin. Bu, ilk savaşta verilen emirlere rağmen siperinden dışarı çıkmamakta ısrar eden Mehmet'ten başkası değildi. Yarası oldukça ağır sayılırdı. Bir ara gözlerini açıp da, kumandanının üzerine doğru eğilmiş yüzünü görünce, suratındaki ıstırap çizgileri kayboldu. hırıltı gibi çıkan bir sesle, «Kumandanım, siz misiniz?» dedi. Istırabının şiddetine rağmen gülüyor, gülmeğe çalışıyordu daha doğrusu. «Görüyorsunuz ya, yaralandım.»

Bölük kumandanı bu defa Mehmet'i bağrına basarak gözlerinden öperken gözleri yaşla dolmuştu:

«Haydi, Mehmetim,» diye fısıldadı, «geriye çekilip istirahat et sen. Yaranı sarıp tedavi etsin sıhhiye erleri.»

«Olmaz, kumandanım! Bende daha döğüşecek kuvvet var»

Bunu söyler söylemez de ayağa fırladığı gibi tekrar düşmana saldırdı.

Onun yaralı olduğu için fazla dayanamıyacağını bilen bölük kumandanı daima Mehmet'i gözlüyordu. Nitekim, birkaç dakika sonra ikinci bir kurşunla tekrar yaralanarak yere yıkıldı bir kere daha.

Yüzbaşı gene onu öpüp ku-

cakladı. Bu defa geriye göndermek, onu muharebeden uzaklaştırmak istedi. Mehmet çok yalvardı:

«Birşeyim yok, Yüzbaşım. Sadece yaralandım, şimdi kendime gelir ve Allah'ın izniyle bir gâvur daha temizlerim yeryüzünden.»

Böük kumandanı dayanamıyarak bıraktı. Biraz sonra Mehmet üçüncü defa yıkıldığında artık kalkacak kuvveti kalmamıştı ve yaralarından oluk gibi kan akıyordu. Bütün ıstırabına rağmen kumandanının yüzünü görünce gülüyor, seviniyordu:

«Daha döğüşebilirim, daha kuvvetim var, Kumandanım!...»

Bu sözlerile demek istiyorduki:

«Kumandanım; küçük olmama rağmen ben zannettiğiniz kadar çekingen, korkak değilim. Ben de bir Türk çocuğuyum. Türk kanında hiç korkaklık olur mu? Her Türk gibi bende de izzeti nefis vardır.»

Bölük kumandanı; Mehmet'in içinden geçenleri anlamış gibi irkildi. Mehmet'i ilk muharebedeki hareketinden dolayı ağır şekilde haşladığına pişman oldu:

«Beni affet yavrum!... Beni affet!» derken son nefesini veren Mehmet'in gözlerini kapadı, elinin tersile gözyaşlarını sildi.

■

Eser halindeki elemanlar nelerdir ve önemleri var mıdır?

Eser halindeki elemanlar, hayvanlarla bitkilerde gayet cüzi miktarlarda bulunan, lâkin organizmanın çalışması bakımından hayatî önemi olan kimyasal elemanlardır. Meselâ, bor insanlarda, metabolizmayı hızlandırmaktadır. Arsenik, saçlarda ve tırnaklarda bulunmaktadır, bakır gibi o da, kan teşkili üzerinde müsbet tesir göstermekte ayrıca derinin kalitesini kontrol etmektedir. Kobalt, B12 vitamininin terkibinde bulunmak itibariyle hayatî önemi haizdir. Manganez kemiklerin büyümesine, çinko ise sinir sistemine tesir etmektedir. Iyotun tesiri, tiroid guddesi üzerindedir. Flüor, dişin minesinde mevcuttur. Küçük miktarları dişlerin çürümesini önlemekte, fazla miktarı aksine, dişlerin minesinde hasar hususle getirmektedir. Demir, kanın teşkilinde önemli bir rol oynamaktadır, ama miktar itibariyle eser halinde sayılmaz. Eser halindeki elemanlara tedavi, fazla dozaj tehlikesi dolayısiyle ancak doktor nezaretinde yapılmalıdır.

SPOR TARİHİ

YAZAN : TEVFİK ÜNSİ

UĞURLU HAKEMLER

Türk Millî futbol takımının maçlarını en fazla idare eden hakemler İtalyan hakemlerdir. Dünya futbolünde İngilizlerden sonra İtalyan hakemler en fazla beğenilen hakemlerdir.

Millî futbol takımımız için İtalyan hakemlerde ekseriya uğurlu gelmişlerdir. İkinci Cihan Savaşından sonra yaptığımız maçlarda en fazla hakemlik yapan kimse İtalyanın namlı hakemi Carpani'dir. Milli takımımızın 7 maçını idare etmi şolan Carpani millî takımımıza şans da getirmiştir: İdare ettiği 7 maçın yalnız ikisini kaybettik, diğerlerinde yenilmeden sahadan ayrıldık. Galibiyetlerimiz arasında 1951 de Berlinde Alman milli takımını 2 - 1 yenişimiz de var.

Diğer taraftan, yine İtalyan hakemleri olan Dattilo ve Gamba da takımımıza uğurlu gelmişlerdir. Her ikisi de dünyaca şöhret yapmış bu hakemler maçlarımızı çok dürüst idare ettiler. Dattilo'nun idaresinde iki, Gamba'nın idaresinde 3 maç oynadık ve bu maçların hepsini kazandık. Dattilo, millî takımımızın Yunanistanla yaptığı iki maçı, Gamba da Mısır, Suriye ve İran ile olan maçlarımızı idare ettiler.

Maçlarımızı idare temiş yabancı hakemler arasında takımımıza en fazla şans getirmiş olan hakem her halde dünyaca takdir edilmiş Yugoslav hakemi Stefanoviç'dir. Onun idare ettiği maçta, Mithatpaşa stadında futbol ustaları Macarları 3 - 1 yenmiştik.

● *Bize uğurlu gelen yabancı hakemlerden Carpani, İstanbulda oynanan Portekiz maçında Türk takım kaptanı G.S.li Naci ve Portekiz Takım kaptanı arasında.*

Bunlara mukabil millî takımımızın iki maçını idare etmiş bir hakem var ki, belki de tesadüf eseri, onun idare ettiği iki maçta kaybettik. Fransız hakemi Vincent'in idaresindeki İspanya maçını, Madrid'de 4 - 1, Almanya maçını, dünya kupası zırasında Zürih'de 7 - 2 kaybettik. Böylece, iyi bir hakem sayılan Vincent'in idare ettiği hiçbir maçımızı kazanamamış olduk.

ÇOCUK Kahramanlar

Türkün İzzetinefsi

YAZAN : ALİ CÜLMÜT SOYCAN

İstiklâl Harbi Türk Milletinin ölüm kalım savaşı olduğu için onbeş yaşını dolduran herkes askere koşmuştu. Sahne gene Sakarya nehri kıyılarındaki bir mücadeleyi canlandırıyor... Düşmanla içiçe girmişsiz âdeta. Günlerce devam eden uğraşma bazen bizim, bazen de düşmanın yüzüne gülüyordu. Fakat bugünün, bilhassa üçüncü Tümenin 31 inci Alayı için talihli olacağını söyliyemiyoruz maalesef. Çünkü akşama doğru diğer alaylarla irtibatını kaybeden 31 inci Alayı düşman kıt'aları kuşatmağa başlamıştı. Otuz ikinci Alay en soldaki bir bölüğün bu düşman kıt'aları üzerine çekerek 31 inci Alaya yardımda bulunmak istemişti. Açılıp tesire başlıyan bu bölük düşmanı kısmen olsun durdurmuştu. [illegible] den istifade ederek [illegible] bölüğün yanına ve yakınına kadar sokulmuş olan iki düş[illegible] nlü neliüfeğini susturmak ve onları esir almak için

ma kalkışmıştı. Düşman ateşi tam Mehmet'in bölüğü üzerinde toplanıyordu. Gitgide yaklaşan düşman en sonunda bölüğü sarmağa muvaffak olmuştu maalesef.

Bölük kumandanının gür sesi Türk askerlerine dakikalardır bekledikleri emri haykırıyordu:

«Süngü tak!... Hücum!...»

Bu emri takiben «Allah! Allah!...» sesleriyle hücuma kalkan bölüğümüz bir sel gibi düşmanı yarıp, muhasaradan kurtuldu.

Şimdi bozulmuş, paniğe uğramış düşman ardına bakmadan geriliyor, şanlı bölüğümüz ise onları tamamen yoketmek için arkalarını bırakmıyordu.

Birden Bölük kumandanı, «Ah, Allahım, yandım!...» diyerek yıkılan bir asker gördü. Derhal yanına koştu askerin. Bu, ilk savaşta verilen emirlere rağmen siperinden dışarı çıkmamakta ısrar eden Mehmet'ten başkası değildi. Yarası oldukça ağır sayılırdı. Bir ara gözlerini açıp da, kumandanının üzerine doğru eğilmiş yüzünü görünce, suratındaki ıstırap çizgileri kayboldu. hırıltı gibi çıkan bir sesle, «Kumandanım, siz misiniz?» dedi. Istırabının şiddetine rağmen gülüyor, gülmeğe çalışıyordu daha doğrusu. «Görüyorsunuz ya, yaralandım.»

Bölük kumandanı bu defa Mehmet'i bağrına basarak gözlerinden öperken gözleri yaşla dolmuştu:

«Haydi, Mehmetim,» diye fısıldadı, «geriye çekilip istirahat et sen. Yaranı sarıp tedavi etsin mıhhiye erleri.»

«Olmaz, kumandanım! Bende daha döğüşecek kuvvet var»

Bunu söyler söylemez de ayağa fırladığı gibi tekrar düşmana saldırdı.

Onun yaralı olduğu için fazla dayanamıyacağını bilen bölük kumandanı daima Mehmet'i gözlüyordu. Nitekim, birkaç dakika sonra ikinci bir kurşunla tekrar yaralanarak yere yıkıldı bir kere daha.

Yüzbaşı gene onu öpüp kucakladı. Bu defa geriye göndermek, onu muharebeden uzaklaştırmak istedi. Mehmet çok yalvardı:

«Birşeyim yok, Yüzbaşım. Sadece yaralandım şimdi kendime gelir ve Allah'ın izniyle bir gâvur daha temizlerim yeryüzünden.»

Böük kumandanı dayanamıyarak bıraktı. Biraz sonra Mehmet üçüncü defa yıkıldığında artık kalkacak kuvveti kalmamıştı ve yaralarından oluk gibi kan akıyordu. Bütün ıstırabına rağmen kumandanının yüzünü görünce gülüyor, seviniyordu:

«Daha döğüşebilirim, daha kuvetim var, Kumandanım!...»

Bu sözlerile demek istiyorduki:

«Kumandanım; küçük olmama rağmen ben zannettiğiniz kadar çekingen, korkak değilim. Ben de bir Türk çocuğuyum. Türk kanında hiç korkaklık olur mu? Her Türk gibi bende de izzeti nefis vardır.»

Bölük kumandanı; Mehmet'in içinden geçenleri anlamış gibi irkildi. Mehmet'i ilk muharebedeki hareketinden dolayı ağır şekilde haşladığına pişman oldu:

«Beni affet yavrum!... Beni affet!» derken son nefesini veren Mehmet'in gözlerini kapadı, elinin tersile gözyaşlarını sildi.

■

SPOR TARİHİ

YAZAN : TEVFİK ÜNSİ

UĞURLU HAKEMLER

Türk Millî futbol takımının maçlarını en fazla idare eden hakemler İtalyan hakemlerdir. Dünya futbolünde İngilizlerden sonra İtalyan hakemler en fazla beğenilen hakemlerdir.

Millî futbol takımımız için İtalyan hakemlerde ekseriya uğurlu gelmişlerdir. İkinci Cihan Savaşından sonra yaptığımız maçlarda en fazla hakemlik yapan kimse İtalyanın namlı hakemi Carpani'dir. Milli takımımızın 7 maçını idare etmi şolan Carpani millî takımımıza şans da getirmiştir: İdare ettiği 7 maçın yalnız ikisini kaybettik, diğerlerinde yenilmeden sahadan ayrıldık. Galibiyetlerimiz arasında 1951 de Berlinde Alman milli takımını 2 - 1 yenişimiz de var.

Diğer taraftan, yine İtalyan hakemleri olan Dattilo ve Gamba da takımımıza uğurlu gelmişlerdir. Her ikisi de dünyaca şöhret yapmış bu hakemler maçlarımızı çok dürüst idare ettiler. Dattilo'nun idaresinde iki, Gamba'nın idaresinde 3 maç oynadık ve bu maçların hepsini kazandık. Dattilo, millî takımımızın Yunanistanla yaptığı iki maçı, Gamba da Mısır, Suriye ve İran ile olan maçlarımızı idare ettiler.

Maçlarımızı idare temiş yabancı hakemler arasında takımımıza en fazla şans getirmiş olan hakem her halde dünyaca takdir edilmiş Yugoslav hakemi Stefanoviç'dir. Onun idare ettiği maçta, Mithatpaşa stadında futbol ustatları Macarları 3 - 1 yenmiştik.

● *Bize uğurlu gelen yabancı hakemlerden Carpani, İstanbulda oynanan Portekiz maçında Türk takım kaptanı G.S.lı Naci ve Portekiz Takım kaptanı arasında.*

Bunlara mukabil millî takımımızın iki maçını idare etmiş bir hakem var ki, belki de tesadüf eseri, onun idare ettiği iki maçta kaybettik. Fransız hakemi Vincent'ın idaresindeki İspanya maçını, Madrid'de 4 - 1, Almanya maçını, dünya kupası zırasında Zürih'de 7 - 2 kaybettik. Böylece, iyi bir hakem sayılan Vincent'ın idare ettiği hiçbir macımızı kazanamamış olduk.

MERAKLI Bahisler

Eser halindeki elemanlar nelerdir ve önemleri var mıdır?

Eser halindeki elemanlar, hayvanlarla bitkilerde gayet cüzi miktarlarda bulunan, lâkin organizmanın çalışması bakımından hayatî önemi olan kimyasal elemanlardır. Meselâ, bor insanlarda, metabolizmayı hızlandırmaktadır. Arsenik, saçlarda ve tırnaklarda bulunmaktadır, bakır gibi o da, kan teşkili üzerinde müsbet tesir göstermekte ayrıca derinin kalitesini kontrol etmektedir. Kobalt, B12 vitamininin terkibinde bulunmak itibariyle hayatî önemi haizdir. Manganez kemiklerin büyümesine, çinko ise sinir sistemine tesir etmektedir. Iyotun tesiri, tiroid guddesi üzerindedir. Flüor, dişin minesinde mevcuttur. Küçük miktarları dişlerin çürümesini önlemekte, fazla miktarı akrine, dişlerin minesinde hasar husule getirmektedir. Demir, kanın teşkilinde önemli bir rol oynamaktadır, ama miktar itibariyle eser halinde sayılmaz. Eser halindeki elemanlara tedavi, fazla dozaj tehlikesi dolayısiyle ancak doktor nezaretinde yapılmalıdır.

Eğlence BİLMECE BULMACA

Bay Çokgezen, geçen gün dünya seyyahatinden döndü. Ve oradan aldığı eşyalarla birlikte ressamımıza poz verdi. Acaba siz resmi tetkik ederek, Bay Çokgezen'in nerelere gittiğini bulabilir misiniz? Bunu bilebilmek pek o kadar güç değildir. Zira Bay Çokgezen'in üzerindekilerin her biri bir memlekete aittir. Ve eğer siz hangi eşyanın hangi memlekete ait olduğunu bulursanız, Çokgezen'in nerelere gittiği kendiliğinden meydana çıkar.

(Meselenin halli karşı sayfada)

ABDULLAH CEVDET KİMDİR?

Son zamanların tanınmış şair ve fikir adamlarımızdandır. 1869 yılında Arapkir'de doğdu. Askerî Tıbbiyeyi bitirerek Yüzbaşı rütbesi ile göz doktoru olarak çıktı. II. Abdülhamit'in kuşkulandığı uyanık fikirli gençlerden sayıldığı için Trablusgarb'a sürüldü. Bir müddet orada kaldı. Taşkın hareketleri ve yazıları ile yine hapis edilmesine sebep olmuştur. Orada bir kolayını bulup Tunus'a, oradan da Paris ve Cenevreye geçmiştir. Orada «Osmanlı» adında Türkçe ve Fransızca olarak, Abdülhamit aleyhtarı bir gazete çıkarmıştır. Meşrutiyet inkılâbından sonra İstanbul'a dönmüş ve «İçtihatevi» diye isimlendirdiği bina ve matbaasını kurmuştur. 1904 de Cenevrede bastırdığı «İçtihat» adındaki mecmuasının basımına burada devam etmiştir. Bu mecmuayı ömrünün sonuna kadar çıkarmıştır. Kendi yazdığı veya tercüme ettiği bir çok eserler meydana getirmiştir. Türkçe, Fransızca şiir kitapları yayınladığı gibi, Gustave le Bon gibi o çağın ünlü Fransız düşünürünün eserlerini dilimize çevirmiştir.

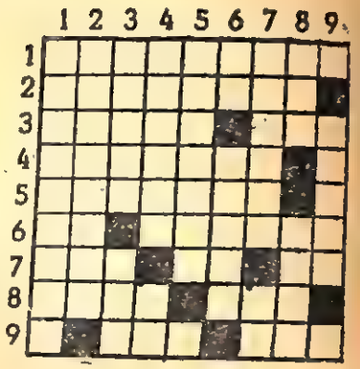

Soldan sağa doğru:

1 — Eskiden toprağı sürmekte kullanılan araç. 2 — Bir çeşit beyaz bez. 3 — Derisinden papuç ve çanta yapılan bir hayvan, yanar dağdan akan. 4 — Kırk Haramilerin mağarasına giren adam. 5 — Aksine. 6 — Dört hafta, gösteriş malı. 7 — Bir çeşit boya, tersi beyaz demektir, genişlik. 8 — Yaprakları da güzel kokan bir çiçek, cilve. 9 — Başlık, hile.

Yukardan aşağı doğru:

1 — Çokluk. 2 — Cerrahların yaptığı. 3 — Utanmaz, bıçak kılıfı. 4 — Benim araba, bir nota. 5 — Tersi koku veren istemektir. 6 — Beyaz, tersi kısmet demektir. 7 — Demir yollarında kullanılan küçük taşlar, isim. 8 — Çocuklu kadın, kapıyı duvara bağlıyan demir parçalar. 9 — Yurt.

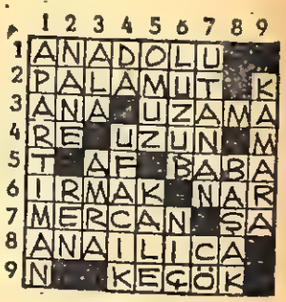

GEÇEN SAYIDAKİ BİLMECENİN ÇÖZÜSÜ

Beraber GÜLELİM

GÜZEL BULUŞ!

Müzede profesörün asistanı eski eserleri sıra ile deftere kaydediyordu. Once eski Mısır medeniyeti eserlerinden başladı. Biraralık biraz duraladı. Elindeki hiyeroglife dikkatle bakıyor, bir türlü içinden çıkamıyordu. Profesör asistanının vaziyetini gördü. Yanına gitti.

— Ne oldu? dedi.

Asistan cevap verdi:

— Şu yazıyı bir türlü okuyamıyorum, efendim. Deftere ne diye kaydedeceğimi düşünüyorum!

Profesör papirüsü eline aldı. Hakikaten şekiller karmakarışıktı. Okumanın imkânı yoktu. Asistanına döndü:

— Firavunlar devrinde bir doktorun reçetesi diye kaydediver! dedi.

HANGİSİ FENA?

İki komşu konuşuyorlardı:

Biri — Bizim çocuk pek yaman! Ne dersin?... Her satın alınan şeyi muhakkak görmek ister. Sanki iyi mi, fena mı anlıyacakmış gibi...

Oteki — Bizimki daha yaman! Her gördüğü şeyi muhakkak satın almak ister!

SU İÇİNDE

Acar'ın annesi annesi banyoya girince Acar'ı suyun içine oturmuş gördü. Bir elinde bir şişe, öbür elinde bir kaşık vardı. Fena halde kızdı.

— Bu nê Acar?! diye bağırdı. Ne yapıyorsun böyle?

Acar cevap verdi:

— İlâç içiyorum anne.

— Nasıl ilâç içmek bu? Elbisenle banyoya girmişsin... Elinde ilâç şişesi!...

— Evet, Doktor, ilâcı biraz su içinde içeceksin dememiş miydi anneciğim? Ben de onun dediğini yapıyorum!

ŞİKAYETİ NEYMİŞ?

Kaç gündür postadan bir paket bekliyordu. Niçin bukadar gecikmişti? Postaneye gitti.

— Bir haftadır Ankaradan gelecek bir paket bekliyorum, hâlâ gelmedi, dedi. Acaba yanlışlıkla başka bir yere mi gitti?

Posta memuru kendisine bir kâğıt uzattı.

— Lûtfen şikâyetinizi şu kâğıda yazınız bayan, dedi.

Bayan biraz duraladı.

— Şikâyet mi soruyorsanız dedi, midemden rahatsızım

— Büyükanneciğim, reçel kavanozunu kırıpta babandan nasıl dayak yediğini bir daha anlatsana...

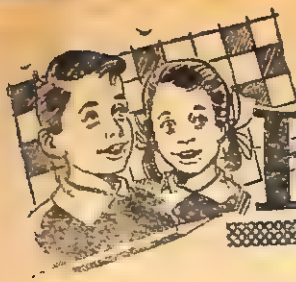

Eğlence BİLMECE BULMACA

Bay Çokgezen, geçen gün dünya seyyahatinden döndü. Ve oradan aldığı eşyalarla birlikte ressamımıza poz verdi. Acaba siz resmi tetkik ederek, Bay Çokgezen'in nerelere gittiğini bulabilir misiniz? Bunu bilebilmek pek o kadar güç değildir. Zira Bay Çokgezen'in üzerindekilerin her biri bir memlekete aittir. Ve eğer siz hangi eşyanın hangi memlekete ait olduğunu bulursanız, Çokgezen'in nerelere gittiği kendiliğinden meydana çıkar.

(Meselenin halli karşı sayfada)

ABDÜLLAH CEVDET KİMDİR?

Son zamanların tanınmış şair ve fikir adamlarımızdandır. 1869 yılında Arapkir'de doğdu. Askerî Tıbbiyeyi bitirerek Yüzbaşı rütbesi ile göz doktoru olarak çıktı. II. Abdülhamit'in kuşkulandığı uyanık fikirli gençlerden sayıldığı için Trablusgarb'a sürüldü. Bir müddet orada kaldı. Taşkın hareketleri ve yazıları ile yine hapis edilmesine sebep olmuştur. Orada bir kolayını bulup Tunus'a, oradan da Paris ve Cenevreye geçmiştir. Orada «Osmanlı» adında Türkçe ve Fransızca olarak, Abdülhamit aleyhtarı bir gazete çıkarmıştır. Meşrutiyet inkılâbından sonra İstanbul'a dönmüş ve «İçtihatevi» diye isimlendirdiği bina ve matbaasını kurmuştur. 1904 de Cenevrede bastırdığı «İçtihat» adındaki mecmuasının basımına burada devam etmiştir. Bu mecmuayı ömrünün sonuna kadar çıkarmıştır. Kendi yazdığı veya tercüme ettiği bir çok eserler meydana getirmiştir. Türkçe, Fransızca şiir kitapları yayınladığı gibi, Gustave le Bon gibi o çağın ünlü Fransız düşünürünün eserlerini dilimize çevirmiştir.

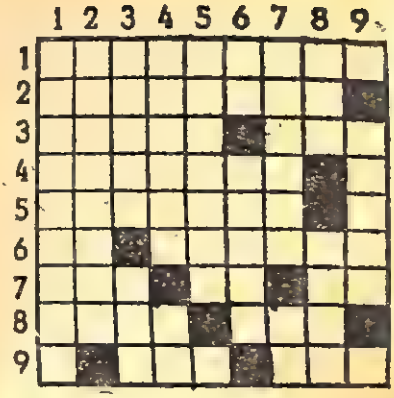

Soldan sağa doğru:

1 — Eskiden toprağı sürmekte kullanılan araç. 2 — Bir çeşit beyaz bez. 3 — Derisinden papuç ve çanta yapılan bir hayvan, yanar dağdan akan. 4 — Kırk Haramilerin mağarasına giren adam. 5 — Aksine. 6 — Dört hafta, gösteriş malı. 7 — Bir çeşit boya, tersi beyaz demektir, genişlik. 8 — Yaprakları da güzel kokan bir çiçek, cilve. 9 — Başlık, hile.

Yukardan aşağı doğru:

1 — Çokluk. 2 — Cerrahların yaptığı. 3 — Utanmaz, bıçak kılıfı. 4 — Benim araba, bir nota. 5 — Tersi koku veren istemektir. 6 — Beyaz, tersi kısmet demektir. 7 — Demir yollarında kullanılan küçük taşlar, isim. 8 — Çocuklu kadın, kapıyı duvara bağlıyan demir parçalar. 9 — Yurt.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	A	N	A	D	O	L	U	■	■
2	P	A	L	A	M	U	T	■	K
3	A	N	A	■	U	Z	A	M	A
4	R	E	■	U	Z	U	N	■	M
5	T	■	A	F	■	B	A	B	A
6	I	R	M	A	K	■	N	A	R
7	M	E	R	C	A	N	■	Ş	A
8	A	N	A	I	L	I	C	A	■
9	N	■	■	K	E	Ç	Ö	K	■

GEÇEN SAYIDAKİ BİLMECENİN ÇÖZÜSÜ

Beraber GÜLELİM

GÜZEL BULUŞ!

Müzede profesörün asistanı eski eserleri sıra ile deftere kaydediyordu. Once eski Mısır medeniyeti eserlerinden başladı. Biraralık biraz duraladı. Elindeki hiyeroglife dikkatle bakıyor, bir türlü içinden çıkamıyordu. Profesör asistanının vaziyetini gördü. Yanına gitti.

— Ne oldu? dedi.

Asistan cevap verdi:

— Şu yazıyı bir türlü okuyamıyorum, efendim. Deftere ne diye kaydedeceğimi düşünüyorum!

Profesör papirüsü eline aldı. Hakikaten şekiller karmakarışıktı. Okumanın imkânı yoktu. Asistanına döndü:

— Firavunlar devrinde bir doktorun reçetesi diye kaydediver! dedi.

HANGİSİ FENA?

İki komşu konuşuyorlardı:

Biri — Bizim çocuk pek yaman! Ne dersin?... Her satın alınan şeyi muhakkak görmek ister. Sanki iyi mi, fena mı anlıyacakmış gibi...

Öteki — Bizimki daha yaman! Her gördüğü şeyi muhakkak satın almak ister!

SU İÇİNDE

Acar'ın annesi annesi banyoya girince Acar'ı suyun içine oturmuş gördü. Bir elinde bir şişe, öbür elinde bir kaşık vardı. Fena halde kızdı.

— Bu ne Acar?! diye bağırdı. Ne yapıyorsun böyle?

Acar cevap verdi:

— İlâç içiyorum anne.

— Nasıl ilâç içmek bu? Elbisenle banyoya girmişsin... Elinde ilâç şişesi!...

— Evet. Doktor, ilâcı biraz su içinde içeceksin, dememiş miydi anneciğim? Ben de onun dediğini yapıyorum!

ŞİKAYETİ NEYMİŞ?

Kaç gündür postadan bir paket bekliyordu. Niçin bukadar gecikmişti? Postaneye gitti.

— Bir haftadır Ankaradan gelecek bir paket bekliyorum, hâlâ gelmedi, dedi. Acaba yanlışlıkla başka bir yere mi gitti?

Posta memuru kendisine bir kâğıt uzattı.

— Lûtfen şikâyetinizi şu kâğıda yazınız bayan, dedi.

Bayan biraz duraladı.

— Şikâyet.mi soruyorsanız dedi, midemden rahatsızım

— Büyükanneciğim, reçel kavanozunu kırıpta babandan nasıl dayak yediğini bir daha anlatsana...

ÇOCUK HAFTASI
EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

SAYI: 23 CİLT: 1960-8
8 HAZİRAN 1960

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden :
CELÂL DEMİRAY

Hazırlayan :
OĞUZ ÖZDEŞ

Yayınlayan :
TÜRKİYE YAYINEVİ
Ankara Caddesi No. 36
İstanbul

Telefon : 22 37 14

Basıldığı yer :
TÜRKİYE BASIMEVİ

Klişe: Türkiye Klişe Atölyesi

Sayısı : 75 kuruş. Yıllık Abonesi (52 sayı) 39, altı aylığı 19,5 lira. Dış ülkelerdeki abonelerden 5 lira fazla ücret alınır. İlânın santimi sekiz liradır.

SÖYLEMEZSE NE OLACAK?

Hâkim şahidin yüzüne baktı. Biraz aptalca görünüyordu. Sordu:

— Niçin yemin edeceğini biliyor musun?

Adam ayağa kalktı.

— Bilyorum efendim, dedi. Doğruyu söyliyeceğime yemin edeceğim!

Hâkim başını salladı.

— İyi! dedi. Peki, doğruyu söylemezsen ne olacak?

Şahit düşünmeden cevap verdi:

— O zaman bizim taraf davayı kazanacak, efendim!...

KARSI SAYFADAKİ MESELENİN HALLİ

Bay Çokgezen, nargileyi Türkiye'den; kolundaki şarap şişesini İtalya'dan; başındaki örtüyü Arabistan'dan; gömleğini Hindistan'dan; pantalonunu Tyrol'dan; çoraplarını İskoçya'dan; ayakkaplarını da Hollanda'dan almış.

5 BUCAKTAN

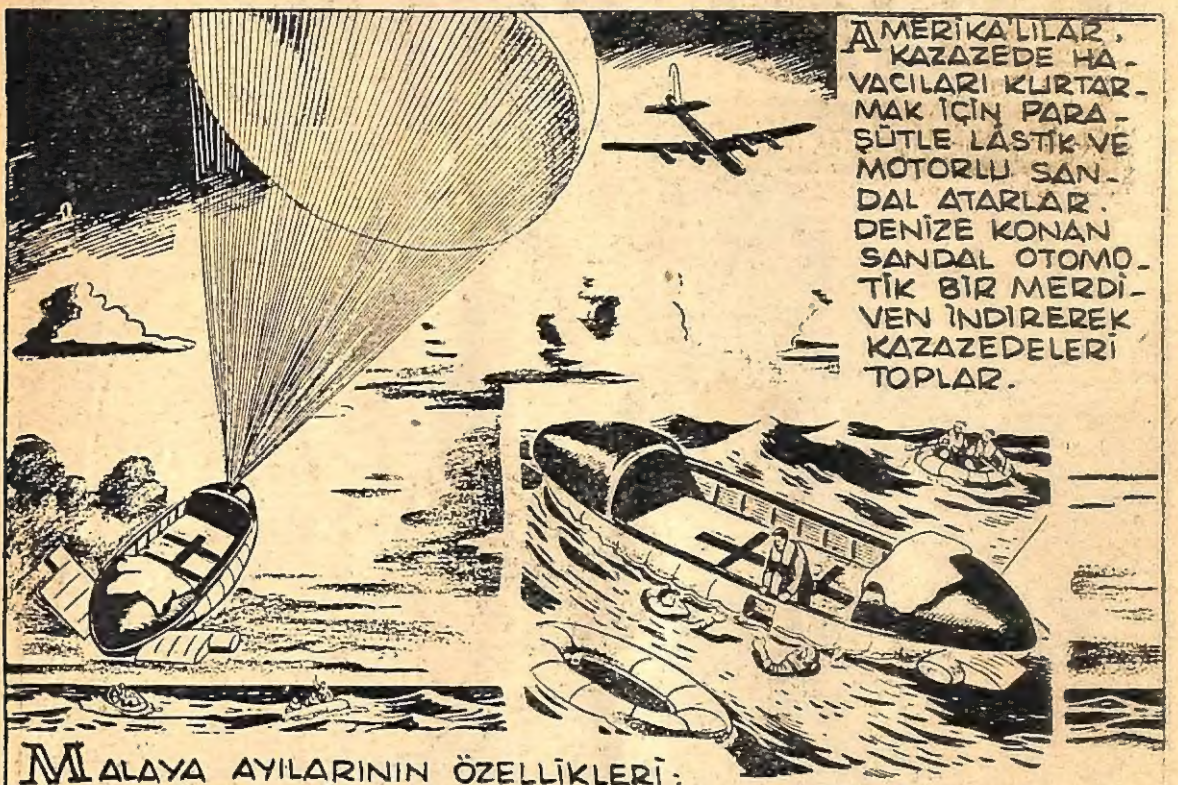

AMERİKALILAR, KAZAZEDE HAVACILARI KURTARMAK İÇİN PARAŞÜTLE LASTİK VE MOTORLU SANDAL ATARLAR. DENİZE KONAN SANDAL OTOMOTİK BİR MERDİVEN İNDİREREK KAZAZEDELERİ TOPLAR.

MALAYA AYILARININ ÖZELLİKLERİ:
- EN SAĞLAM AĞLARI KOLAYCA PARÇALAR.
- BETON SÜTUNLARI DEVİRİR.
- 25 M. LİK PALMİYE AĞAÇLARINI BİLE ÇOK DEFA DEVİREREK KURUTMUŞLARDIR.

EN GÜZEL SÖZ, SÖYLENMEMİŞ OLANDIR.

İKONÇLU KEÇE TERLİKLER XIV CÜ LOUİS DEVRİNDEN KALMADIR.

Dünyanın 4 Köşesinden

Bir cani, bulunan bir saç teline bakılarak teşhis edilebilir mi?

Modern kriminolojinin metotları gitgide tekâmül etmektedir. Bunlardan biri, hâdise yerinde bulunan bir saç telinin, şüphelenilen kimsenin başındaki saçlarla mukayesesidir. Zira tıpkı kan grupları gibi, yumurta akı alından kimyasal unsurlar itibariyle birbirinden ayrılan saç grupları vardır. Saç gruplarının ayrıca değişik fiziki özellikleri de vardır. Meselâ, bir tek telin katılığına ve dayanıklılığına dayanılarak şüpheli kimsenin saçına uyup uymadığına bakılır. Fakat iki saç telinin birbirine uyması, sanığın suçluluğuna karar vermek için gene de yeter bir delil değildir Fakat saç tellerinin benzeyişlikleri halinde, sanık derhal şüpheliler listesinden çıkarılacaktır.

Fabrika bacaları niçin o kadar yüksektir?

Isı, cisimlerin genişlemesine sebep olur. Dolayısiyle, bir ateş yanarken, etraftaki hava da ısınarak genişler ve hafifleyerek ocağın ve bacanın içinde yukarıya doğru yükselir. Bu arada, ocağın kapılarından, yerine taze ve oksijeni bol hava emer, bu sayede de ateş yanmağa devam edebilir. Odalarımızdaki sobalar,taze hava aldıkları nisbette iyi ısıttıklarını biliyoruz. Bu yeni hava devamlı surette kapı ve pencerelerdeki deliklerden, hattâ duvarlardan içeri girer. Ateşi kontrol altına almak istenince sobaya hava iletecek bütün aralıklar ve delikler kapanır. Bir fabrikanın kazanında da, tesisata sıcak su, sıcak buhar veya cereyan temin etmek için, büyük bir ısının husule getirilmesi gerekir. Ateş için lüzumlu, kuvvetli hava cereyanını temin etmek için de ekseriya son derece yüksek fabrika bacaları imâl edilir. Zira baca içinde yükselen hava sütunu ne kadar yüksek olursa, emici kuvvet ve havalandırma da o nisbette kuvvetli olarak ateşin şiddetle yanmasını temin eder.

Napolyon, boy pos itibariyle nasıl bir adamdı?

Umumî zannın aksine, Fransa Imparatoru 1 ci Napolyon, normal boylu bir erkekti. Saray nazırı Bousset 1814 te, İmparatorun boyunu 1,68 m. olarak göstermiştir. Nazırın beyanı, Korsika'lı imparatorun giydiği üniformalar ve imparatorun otopsisini yapan doktorun, Napolyon'un boyunu 1.70 m. civarında gösteren raporu tarafından da teyid edilmektedir. Orta boylu imparatorun, kısa boylu olarak tarihe geçmiş olması, maiyetindeki subayların son derece uzun boylu oluşlarıyla izah edilebilir.

TARİH YAPRAKLARI

SULTANAHMET CAMİİ

9 Haziran 1617'de, İstanbul'da kendi adını vermiş olduğu semtte Sultanahmet Camiinin temeli atılmıştı. Türkiyemizin biricik 6 minareli camii olan bu islâm mabedinin kubbesi Ayasofyanınkinden 260 santim daha geniştir. Çinileri çok güzel ve kıymetlidir. Mimarı Mehmet Ağadır.

MAHMUT ŞEVKET PAŞANIN ÖLDÜRÜLMESİ

Meşrutiyet inkılâbının meşhur simalarından olan Hareket ordusu kumandanı Mahmut Şevket Paşa 11 Haziran 1913'te muhalif bir parti tarafından öldürtülmüştü. Mahmut Şevket Paşa o tarihte Başvekildi.

CEZAYİR'İN ELİMİZDEN ÇIKMASI

18. Asrın başlarındanberi Cezayir, Osmanlı hükûmetine bağlı, Dya denilen Valiler tarafından idare ediliyordu. Fransa Cezayirden yiyecek almış, parasını vermemişti. Dayı Hüseyin Paşa bunu bahane ederek Fransız konsolosunun yüzüne yelpaze ile vurdu. Bu yüzden Fransızlar 14 Haziran 1830'da Cezayiri denizden kuşattılar ve işgal ettiler.

ÇOCUK
HAFTASI
EN İYİ ÇOCUK MECMUASI
— Çok kilo kaybetmişim! Acaba sebebi ne?